19/01/2025

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο Περιστέρι Αιτωλοακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Την τοπική κοινότητα Περιστέρι Τριχωνίδος επισκέφθηκε την Κυριακή 19 Ιανουαρίου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Το Περιστέρι είναι ένας μικρός, ορεινός, γραφικός οικισμός του Νομού Αιτωλοακαρνανίας που αποτελεί έδρα της τοπικής κοινότητας και ανήκει πλέον στον διευρυμένο Δήμο Αγρινίου. Το χωριό, που κατοικείται από λιγοστούς μόνιμους κατοίκους, βρίσκεται κτισμένο στις νοτιοδυτικές υπώρειες του όρους Παναιτωλικό, σε υψόμετρο περίπου 740 μέτρων, με μοναδική θέα τη λίμνη Τριχωνίδα, τη λίμνη Λυσιμαχεία και απέναντι το όρος Βλοχός.

Στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου, προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του αειμνήστου Αγησιλάου Παλιούρα, κατά σάρκα πατρός του Πρωτοπ. Νεκταρίου Παλιούρα, Εφημερίου του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Καινουργίου και του Ιερομοναχου Μητροφάνους Αγιοπαυλίτου, Αδελφού της Ιεράς Μονής Αγίου Παύλου Αγίου Όρους.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος ανέφερε τα εξής:

«Ο νέος χρόνος διανύει ήδη τις πρώτες του ημέρες και η καθημερινότητα αρχίζει να ξαναβρίσκει τους συνηθισμένους ρυθμούς της. Για μας όμως, τα Χριστούγεννα δεν πρέπει να αποτελούν μόνον μια απλή γιορτή, η οποία, κάθε χρόνο, έρχεται και παρέρχεται, αλλά αφορμή ανανέωσης της σχέσης μας με τον Χριστό και ενδυνάμωσης του πνευματικού μας αγώνα.

Οι γιορτινές ημέρες μπορεί να πέρασαν, το φως, όμως του Χριστού μας, του Ήλιου της δικαιοσύνης, δεν μας εγκαταλείπει. Είναι το μόνο φως που μπορεί να διαλύσει το σκοτάδι της πνευματικής αμάθειας και της πλάνης και να χαρίσει στην ψυχή μας και σε όλο τον κόσμο την αληθινή γνώση της αγάπης του Θεού και του νοήματος της ζωής μας.

Αυτή η αληθινή γνώση, η οποία ανέτειλε στον κόσμο με την Γέννηση του Χριστού, διαποτίζει και την σημερινή αποστολική περικοπή, που αποτελεί απόσπασμα της επιστολής του αποστόλου Παύλου προς τους Κολοσσαείς. Ο ίδιος, όταν την γράφει, βρίσκεται σε μία φυλακή της Ρώμης, αυτό όμως δεν τον εμποδίζει να φλέγεται από πατρική αγάπη προς τις Εκκλησίες της Ανατολής. Μια τέτοια Εκκλησία ήταν και εκείνη των Κολοσσών, μιας από τις αρχαιότατες ακμάζουσες πόλεις στην κεντρική Μικρά Ασία.

Την ίδρυσε ο μαθητής του αποστόλου Παύλου Επαφράς, ο οποίος και τον πληροφόρησε για περίεργες διδασκαλίες που είχαν παρεισφρήσει στην κοινότητα των Χριστιανών, μεταβάλλοντας την νέα πίστη σε ένα μείγμα ελληνικής φιλοσοφίας και ιουδαϊκής αυστηρότητας.

Ο πυρήνας της διδασκαλίας του αποστόλου Παύλου, και σε αυτή την επιστολή, παραμένει σταθερός: Η χριστιανική πίστη βρίσκεται πέρα από λογικούς συλλογισμούς και έχει ως βασικό περιεχόμενο, όχι την τήρηση κάποιων εντολών αλλά την απόλυτη πίστη και την αγάπη προς το πρόσωπο του Ιησού Χριστού, του ενσαρκωμένου Θεού.

Όμως, με κάτι παράδοξο ξεκινά η σημερινή περικοπή. Τι αναφέρει ο πρώτος στίχος;

«Όταν ο Χριστός, που είναι η ίδια η ζωή, μας φανερωθεί, τότε και εσείς θα φανερωθείτε μαζί του δοξασμένοι».

Δεν είναι άραγε κάπως παράξενο να μιλά ο απόστολος Παύλος για μία φανέρωση που θα συμβεί σαν να μην έχει ακόμη εμφανιστεί ο Χριστός στην γη; Όχι αδελφοί μου! Ο άγιος Απόστολος δεν αναφέρεται στον πρώτο ερχομό του Χριστού, όταν γεννήθηκε στο ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ, αλλά στον δεύτερο ερχομό Του, εκείνον που θα πραγματοποιηθεί με ασύλληπτη δόξα και θα κρίνει ζώντας και νεκρούς.

Πρόκειται για μία προσδοκία που πλημμύριζε την καρδιά των πρώτων Χριστιανών και τους έδινε την δύναμη και το κουράγιο να αντιμετωπίσουν τις αφάνταστες δυσκολίες και τους φοβερούς διωγμούς της εποχής εκείνης. Πρόκειται όμως και για μία προσδοκία, την οποία εμείς δεν φροντίζουμε να τοποθετήσουμε στο κέντρο της πίστης μας, με αποτέλεσμα, οι πνευματικές μας δυνάμεις να εξασθενούν και, συχνά, η απογοήτευση από την διάλυση και την φρίκη της εποχής μας να μας κατακλύζει.

Η αλήθεια όμως παραμένει: Κάθε ημέρα που περνάει, μας φέρνει όλο και πιο κοντά στην μεγάλη εκείνη στιγμή της φανέρωσης της δόξας του Χριστού κατά την Δευτέρα Παρουσία Του. Στο τέλος της ιστορίας, το φως θα νικήσει οριστικά το σκοτάδι. Όποιος παραδίδει την ύπαρξή του σ αυτή την προσμονή, βλέπει τις πνευματικές του δυνάμεις να αυξάνονται και να αποκτά όλο και μεγαλύτερη καρτερία και υπομονή, ώστε να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες και τους πειρασμούς που καθημερινά μας απειλούν.

Υπάρχει όμως και μία άλλη διάσταση αυτής της φανέρωσης, που μας αφορά προσωπικά: Πριν λίγες ημέρες εορτάσαμε τα Χριστούγεννα, δηλαδή την πρώτη εμφάνιση του Χριστού στην γη. Άραγε, η εμφάνιση αυτή πραγματοποιήθηκε και στην καρδιά μας; Γέμισε ο κόσμος από εικόνες της Γεννήσεως· εγκαταστάθηκε, όμως, ο νεογέννητος Χριστός στο κέντρο της ύπαρξής μας· η, μήπως, η καρδιά μας παρέμεινε κλειστή, όπως οι πόρτες των σπιτιών της Βηθλεέμ εκείνη την νύχτα; Νεκρώθηκαν μέσα μας όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά του παλαιού ανθρώπου, πριν ο Χριστός αναγεννήσει, στο πρόσωπό Του, τον νέον άνθρωπο; Ετοιμάσαμε τον εαυτό μας να δεχτεί την νέα ζωή, την αιώνια ζωή, που έφερε ο Χριστός στην γη και την παρέδωσε ως δώρο στον καθένα μας προσωπικά;

Σήμερα, ο απόστολος Παύλος μας καλεί να μην αρκεστούμε σε μια θεωρητική πίστη για την θεότητα του Χριστού, αλλά να ετοιμάσουμε τον εαυτό μας να μετατραπεί σε φάτνη και να τον κρατήσει μέσα του για πάντα. Με ποιόν τρόπο;

«Νεκρώστε», μας λέει στον δεύτερο στίχο, «ο,τι γήινο υπάρχει μέσα σας: την πορνεία, την ακαθαρσία, το πάθος, την κακή επιθυμία και την πλεονεξία που είναι ειδωλολατρία».

Και συνεχίζει: «Πετάξτε από πάνω σας την οργή, τον θυμό, την κακία, την κακολογία, την αισχρολογία. Αποχωριστείτε από το ψέμα, διότι πλέον έχετε αποβάλλει τον παλαιό άνθρωπο και τις πράξεις του και ντυθήκατε τον νέον άνθρωπο που συνεχώς ανανεώνεται, σύμφωνα με την εικόνα του Δημιουργού του, ώστε να φτάσει στην γνώση του Θεού».

Με την γέννηση του Χριστού μας, το φως της αληθινής γνώσης έλαμψε στην Οικουμένη. Γη και ουρανός ενώθηκαν ξανά και ο δρόμος της επιστροφής στον παράδεισο είναι πλέον ανοικτός. Ο δεύτερος ερχομός του Κυρίου μας στην γη θα επιβεβαιώσει την αλήθεια των λόγων Του και θα αποκαλύψει όλη την παντοδυναμία και την αγάπη Του. Το μεγάλο ερώτημα, όμως, είναι εάν εμείς θα βρεθούμε έτοιμοι και αντάξιοι αυτής της νέας συνάντησης με Εκείνον.

Σήμερα, ο απόστολος Παύλος μας μιλά για την πρώτη μεγάλη ευκαιρία που μας δόθηκε με το βάπτισμά μας. Ήταν εκείνη η στιγμή, κατά την οποία, με την δύναμη του Αγίου Πνεύματος, αποτινάξαμε από την ψυχή μας όλο το σκοτάδι που επέφερε στην ανθρωπότητα το πρώτο, το μεγάλο, το προπατορικό αμάρτημα. Σε μας εναπόκειται, με τον καθημερινό αγώνα εναντίον των παθών μας, να ανανεώνουμε διαρκώς το βάπτισμα αυτό και να γινόμαστε συνεργάτες της Θείας Χάριτος, με τελικό σκοπό την προσωπική μας μεταμόρφωση και ομοίωση με τον Δημιουργό μας, όπως αναφέρει και ο ευαγγελιστής Ιωάννης στην πρώτη του επιστολή: «Όποιος έχει και κρατά σταθερή μέσα του την ελπίδα στον Χριστό, καθαρίζει τον εαυτό του από κάθε αμαρτία καθώς και εκείνος, ο Δημιουργός, είναι καθαρός και άγιος» (3,3).

Το φως του Κυρίου και η Χάρις του Παναγίου Πνεύματος βρίσκονται ήδη μαζί μας. Μόνον, όμως, όσοι αγωνίζονται για την προσωπική τους καθαρότητα και αντιστέκονται στο πνεύμα των καιρών που ζούμε, θα μετατρέψουν την πρώτη έλευση του Χριστού σε υπόθεση της καρδιάς τους και θα αξιωθούν, στην δεύτερη έλευσή Του, να βρεθούν δίπλα σε Εκείνον, την μόνη πηγή της αγάπης και της αιώνιας ζωής».

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.